

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγή	19
1. Η δομή και η δομική αιτιότητα	57
α. Η δομή ως αφηρημένο σύστημα	57
β. Δομισμός, οικονομισμός και επικαθορισμός	62
γ. Ο Ντερριντά και η κλειστή δομή	79
δ. Η επικαθορισμένη δομή ως κλειστή δομή	84
ε. Η ανεπιτυχής υπεράσπιση από τον Μπαντιού: η «διαρραφή»	90
2. Ο απών σπινοζισμός και η εμμένεια	103
α. Ένας σπινοζικός δομισμός	104
β. Το (μετα)δομιστικό συμβάν της εμμένειας	112
<i>Η εμμένεια ως υλιστική στρατηγική</i>	113
<i>Η υλιστική ανασυγκρότηση του αντιπάλου:</i> <i>ο υπερβατισμός</i>	117
3. Η κρίσιμη έννοια: η δραστικότητα της δομής επί των στοιχείων της	127
α. Μια παρούσα/απούσα έννοια	127
β. Ένας ατυπικός ολισμός	132
γ. Τα δύο «κλασικά» συστήματα αιτιότητας και όλου	134
δ. Το σύστημα των δύο συστημάτων	139
ε. Η γένεσις	150

4. Η σπινοζική εμμένεια: ένα περίγραμμα	163
α. Εμμένεια έναντι μεταβατικότητας	163
β. Εμμένεια – έκφραση	166
γ. <i>Causa sui</i>	168
δ. Άπειρη διαφοροποίηση: η υπόσταση και τα κατηγορήματα	173
<i>Η σπινοζική θεωρία των διακρίσεων και η αντιουσιοκρατική ουσία</i>	175
<i>Η διάκριση των διακρίσεων και η εμμένεια: υπόσταση/κατηγορήματα</i>	179
<i>Το πρόβλημα των κατηγορημάτων</i>	181
<i>Η αριθμητική διάκριση και η φαντασία: οι τρόποι</i>	188
<i>Άπειρο και όλον</i>	196
ε. Φυσιοποιούσα φύση – φυσιοποιημένη φύση: η μεταβατική αιτιότητα	199
<i>Η εμμένεια μεταξύ των κατηγορημάτων</i>	201
<i>Η εμμένεια της εμμενούς αιτιότητας στη μεταβατική αιτιότητα</i>	207
<i>Η εμμένεια της εμμενούς αιτιότητας και το conatus</i>	215
5. Η εμμένεια, η δομική αιτιότητα και η «τελική ανάλυση» ..	241
α. Η εμμένεια της δομικής αιτίας, η «διαρραφή» και η «τελική ανάλυση»	242
β. Η εσωτερική ένταση του αλτουσεριανού επιχειρήματος	253
γ. Οι «δύο» επικαθορισμοί (<i>Για τον Μαρξ</i>)	256
<i>Ο επικαθορισμός ως καθορισμός σε τελική ανάλυση</i>	257
<i>Ο «ριζικός» επικαθορισμός</i>	260
δ. Η διαπλοκή των «δύο επικαθορισμών»	263
<i>Ο επικαθορισμός και η ειδικότητα της μαρξιστικής αντίφασης</i>	264

Επικαθορισμός και κεντρική αντίφαση	269
ε. Η δραστικότητα της δομής (<i>Lire Le Capital</i>)	277
στ. Η δομική αιτιότητα και η «απούσα αιτία»	284
ζ. «Η μοναχική ώρα της τελικής ανάλυσης»	298
6. Η ιδεολογία, το φαντασιακό και το υποκείμενο	309
α. Στοιχεία της «μαρξιστικής θεωρίας ιδεολογίας»	311
β. Ο απωθημένος σπινοζισμός και η γενική πρόσληψη της αλτουσεριανής «ιδεολογίας»	326
γ. Στον δρόμο προς το δοκίμιο του 1969	337
<i>Ιδεολογία και δομή: ο λειτουργισμός</i>	338
<i>Η ιδεολογία ως «φαντασιακή αναπαράσταση» και η λειτουργία της</i>	343
<i>Η ιδεολογία ως «ζην τον κόσμο»</i>	353
<i>Ο ψευδαισθητικός χαρακτήρας της ιδεολογίας και το «υποκείμενο»</i>	361
δ. Το δοκίμιο του 1969 (Α)	379
7. Ιδεολογία και φαντασιακό	403
Α. Το σπινοζικό φαντασιακό	403
α. Οι ιδέες και τα ιδεατά τους	404
β. Η τροπική φύση των ανθρώπων	409
γ. Η φαντασιακή μετατόπιση	414
δ. Η φαντασιακή παρουσία	422
ε. Οι ιδέες των ιδεών	429
στ. Οι ιδέες στην Ψυχή και η ανεπάρκειά τους	435
ζ. Η γνωσιακή ανεπάρκεια των ιδεών της φαντασίας	441
Β. Το δοκίμιο του 1969 (Β): η υλικότητα της ιδεολογίας	457
8. Δομή, Ιδεολογία, Πρακτική	481
Α. Πρακτική/δομή	481

α. Πρακτική έναντι πράξης: η δομή	481
<i>Η πρακτική ως όλον: η πρακτική και τα στοιχεία της</i>	485
<i>Το όλον των πρακτικών: οι πρακτικές ως στοιχεία</i>	489
<i>Ξανά για την εμμένεια της δομής</i>	491
β. Η πρακτική ως παραγωγή και ανα-παραγωγή	496
B. Ιδεολογία/πρακτική	507
α. Η ιδεολογία ως φαντασιακή «αναπαράσταση»	507
<i>Η ιδεολογία ως μη-αληθής αναπαράσταση του</i> <i>αντικειμένου της. Η ιδεολογική παραγνώριση</i>	509
<i>Η ιδεολογία ως «αναπαράσταση» εμμενής</i> <i>στο αντικείμενό της. Η υλικότητα της ιδεολογίας</i>	515
β. Η ιδεολογική έγκληση	520
<i>Η φαντασιακή αναπαράσταση ως συγκροτητική</i> <i>του αντικειμένου της</i>	520
<i>Η έγκληση: αναγνώριση και μετασχηματισμός</i> <i>των ατόμων ως υποκειμένων/σε υποκείμενα</i>	524
<i>Το «πρωθύστερο» της έγκλησης και το πάντοτε-ήδη</i> <i>του υποκειμένου</i>	526
<i>Το πάντοτε-ήδη ως η χρονικότητα της εμμένειας</i>	530
<i>Το υποκείμενο ως ιδεολογικό «αποτέλεσμα»</i>	535
<i>Συνοψίζοντας και προχωρώντας</i>	545
9. Η ένταση της εμμένειας και η ουσιώδης μετατόπιση του κοινωνικού	565
A. Η ένταση της εμμένειας	566
α. Η εμμένεια και οι δύο «φάσεις» της αποδόμησης	567
β. Η δυικότητα της εμμένειας	573
B. Η ένταση της κοινωνικής πραγματικότητας	580
α. Η «κοινωνική πρακτική» – Ξανά για τον επικαθορισμό	585

β. Επιστροφή στην ένταση του αλτουσεριανού επικαθορισμού	595
γ. Το υλιστικό πρόταγμα και η αποδόμηση	600
δ. Ξανά για την «τελική ανάλυση»	610
10. Το θέατρο χωρίς συγγραφέα	621
α. Παρέκβαση: <i>Darstellung</i> και <i>Vorstellung</i>	621
<i>Darstellung</i> έναντι <i>Vorstellung</i>	627
<i>Η Vorstellung</i> ως επιστημολογικό εμπόδιο	635
<i>Η μαρξική Darstellung</i> έναντι της μαρξιστικής <i>Darstellung</i>	639
β. Η <i>Darstellung</i> ως δομή/ιδεολογία/πρακτική	641
γ. Το «θέατρο χωρίς συγγραφέα»	651
Αντί επιλόγου: σημείωση για την ιστορικότητα	661
α. Εγγελιανή ολότητα και ιστορικότητα	664
β. Κλειστή δομή	674
γ. Ένας δομισμός για την πολιτική και την ιστορία	692
Βιβλιογραφία	711